

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

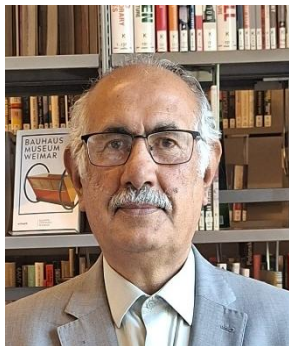

۲۰۲۶/۰۶/۰۴

دوديال

زموږ په اقتصاد او د استخدام د فرصتونو ايجاد کي د مالداري رول

تېرو شلوکلونو کې پر مور د لبرال ديموکراسي باد را ولگېد، خو نه مو خصوصي سکتور سم جوړکړای شو، نه مو بهرني مرستې سمې وکارولې. آن دا چې ډېرو مقاماتو لا د (ازد بازار) او د (بازار داقتصادي نظام) توپير نشو کولای، د اقتصاد تر څنګ، سياست، مطبوعات، ټولنيز نظم او آن تعليمي برخه د ټولني له عيني واقعيتونو لرې وه، تنظيم شوی پراخ فساد يې سربارې! نورې نړۍ په بیره MDGs راونغاړله او دادی SDGs نغاړلو ته يواځې درې کاله پاتې دي!! مور چې دغو ټکيو ته گورو، سرمو گنګس شي چې دا يې لا څه شی دي؟ (افغانستان د وصل کړی) بڼه شعار و، خو چا نه پرېښودو، (آب آبروی ما) يو ضرورت و، خو گاونډيان لا مخکې د هغو په مقفه استعمال عادت شوی وو، درسي کتابو ته مو منظوقی اقتصاد، منظوقی سازمانونه، د لويې نظريه (game theory)، ډېرې نورې خبرې راوړې، خو ټولې خاک ودود شوې. دلته ساده او کليوالي خبرې کوم او خپل ټغر ته به گورو پښې به ورسره غځوو: نورو هېوانو کې د کار ځواک په حرفوي او مسلکي ډول روزل شوی دی، د تکنالوژي او تخصصی مهارت په منډ صنعتی تصديو او کارځايونو کې د اونی شپږ ورځې او هره ورځ اته- نهه ساعته کار کوي. افغانان دا امکانات او دې ډول کار لپاره تکنالوژي او مهارت او حتا انرژي نه لري، هيله ده دا کمښت پوره کړو، خو تر هغه مهاله نور امکانات لرو، مثلاً د دوی لپاره مالداري نه سخته او نه ستومانووکي ده.

چې داسې ده، نو مالداري له کوم پلوه ضرورده؟

افغانستان متنوع اقليم لري، خو د کرنې ټول سکتور کې هارتيکلچر چې د لوړ عايد تمه ورڅخه کيږي، زياتو اوبو، د محصولاتو صنعتي پروسس، سرو خونو، د ترانسپورت آسانتيا او آن لابراتوارونو ته اړتيا لري. له همدې امله محدودو سيمو ته يې سپارښت کيږي، اگر انومی نسبتاً مناسبه ده، په تېره بيا چې غنم په للمی بڼه هم کرل کيدای شي. بڼوالي لږو اوبو ته اړتيا لري، خو نباتي ناروغی او رلی د افغانستان بڼوالی ته هرکال لوی زیان اړوي او موسمی بيکاري لري. د څارويو روزنه له اصلی (تارگيټ) توليد سره، متمم محصولات (شيدی، پوستکی، غوښه اووړی) لري، چې ملی ناخالص توليد او د ټول وخت شغلونه رامنځته کولای شي. په دې کې د هر کور دوه- درې څاروی روزنه چې يوه عنعنوی مالداري وه يو خوا، خو مهمه داده چې د مالدارۍ عصری يا اقلأ نیمه عصري فارمونه تاسيس کړو. دا ډول فارمونه مور پخوا لرل: د بڼی حصار د مالدارۍ فارم، د هډې د څارويو (غواگانو د روزنی) فارم او څو نور. افغانستان د مالدارۍ د برخې يو شمير توليدات بهر ته هم صادروولای شي لکه پوستکي، کشميره (کرک) او وړې، خو د دې په پرتله مورته ژوندي څاروي او د هغو محصولات لکه غوښه، هکی او لښيات مهم دي. يو شمير ژوندي څاروي په فزيکي کار (قلبه، بارورلو، اړهټ گرځولو، گانی د شرشم تيلو کينلو ..) کې په کار يږي. دغې تقاضا ته له وارداتي لارې ځواب نشو ويلای. د ژوندي څارويو آن ډېران گټور دی، دا ځکه چې زموږ خاورې زياتره منرالي دي، عضوي مواد نه لري.

افغانستان د مالدارۍ د ډېر ژر ودې لپاره ډېر بڼه پوتانشيل لري. دغه سکتور کولای شي چې د اقتصادي ودې او کارموندني لپاره ډېره بڼه ونډه ولري او بهرنی سوداگري کې واردات تعويض کړي. مور د څارويو د روزنی فزيکي چوکاټ (physical frame work) دهغی موسساتي (institutional framework) او اقتصادي چوکاټ (Eco. Framework) پورې نه دی رسولی. د موسساتی چوکاټ له پلوه څاروي روزنه په افغانستان کې د ډېرو کسانو لپاره يوه په زړه پورې بوختيا او د بېوزلو له خوا ترسره کېدونکی او مغذي خوراکي توکي توليدوي. په مالدارۍ کې بڼخي هم بوختېدای شي (کورنی اقتصاد). موسساتی چوکاټ مي ځکه ياد کړ چې آريائيان له پخوا مالدار وو.

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

نوماديزم او مالدارۍ زموږ دنیکونو د ژوند يو طرز و، کافي تجربه يې لرو او کلیوالو خلکو ته هم نظر يو شمېر حرفو او کسبونو ته مالداري ښه شغل ښکاري. آن دا چې کلیوالي سيمو کې د غواگانو لرل د حساب وړ خبره ده.

په دوديز ډول مالداري دوه ډوله وه/ ده: د ميشت خلکو مالدارۍ او د کوچيانو مالداري. کوچاني څاروي روزنه د بېوزلو (کوچيانو) لپاره د ژوند يوه وسيله ده او جينيتکي بانک دی. هغه زياته اندازه غوښه، پوستکي او وړۍ چې بازارونو ته رارسيري له همدې سيستم څخه ده. په کوچيانې طريقه باندې څاروي روزنه ډېر کم توليد لري، په تيره بيا د ژمي او وچکاليو پر مهال ډېره زيانمنه کيږي. د ميشتو خلکو مالداري د هغو بزگرانو څاروي روزنه ده چې دوی ديشين دي او معمولاً يو څو پسونه، وزې يا غواگانې چې خپلو کروندو کې يې ساتي. دا ډول څاروي روزنه د بوسو او د خوراکي لپاره د وښو د پوره کولو په خاطر د اوبخور سيستم موجوديت پورې تړلی ده.

لږ توليد لرونکي څاروي، ناروغي، ضعيفه تغذيه، وچکالي او د ورستيدونکو توکيو لپاره په بازار موندنه د مالدارۍ د ډېرځي ستونزې دي. په دغو ستونزو باندې بری او د کوچيانې او ديشين خلکو د مالدارۍ د ستونزو حل يو څه تدابير غواړي. هغه بزگران چې اوبه لرونکي ځمکې لري، ښاري بازارونو ته لنډ وي او د لبنياتو، هگيو او غوښې د تجارتي توليد لپاره ښه امکانات لري، دوی کولای شي د ښاري گړنديو وده کوونکو بازارونو د تقاضا ډېره کولو لپاره په عرضه کې ښه سيالي وکړي. زيات شمير هغه کروندگر چې په ښه وضعيت کې دي، د توليد په کوچنيو کچو توليد کوي (لکه کونډر کې د پوڅي او خپک توليد)، خو سره له دې په لويه کچه هم توليدات شته د بيلگې په توگه يو شمير د چرگانو د روزنې فارمونه او د لبنياتو (شيدو) توليد او نور.

د مالدارۍ محصولاتو د زياتولو لپاره يو شمېر پروگرامونو لکه: مصنوعي القاح، د غوره نسلونو ترويج، د وترنری خدمتونو بهبود، د سپينږيرو مالدارانوله غوره تجربو څخه استفاده کول، د حيواني درملو او واکسين وارډول، څارويو ته د ښه کيفيت لرونکي خوراکي برابرول، د څارويو د يو شمېر شرکتونو په مرسته د خوراکي توليد ياد تشبثونو په مرسته د سلمنتونه(خښتې) چمتو کول، د مالدارۍ د مديريت ښه کول تر څو ناروغي او تغذيه ښه کنترول شي، د عصري مسلخونو او سرو خونو جوړول. د لبنياتو د پروسس د مرکزونو جوړول (په اوچته تودوخې سره د شيدو پروسس) او د سوداگريزو ټولنو او کوپراتيفونو په مرسته د ارزشي زنجيرې همغږي رامنځته کول مناسب گامونه دي.